

ELSŐ ÓRA ELSŐ ÜZENETE**DÁTUM:** 2000. január 6.**TÉMA:** Szeretetem új tabernákulumát építem fel lelketekben

Látomásban megjelent nekem Szent Mihály arkangyal, egy kelyhet tartott a kezében, amelynek tetején lángnyelvek égtek. Egy felhőből ereszkedett le, kicsi kerubok kíséretében, akik himnuszokat énekelve imádták a Szeplőtelen Báránnyt. Miközben néztem őket, egy nagy tömeg jelent meg szemem előtt. A világ különböző országaiból származtak az emberek. Összegyűltünk a szentély előtt, dicsőítettük és imádtuk a Legdrágább Vért. Egy kis idő elteltével egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. Szent Mihály arkangyal közelebb jött hozzánk, felénk nyújtotta a kelyhet és így szólt:

„Igyatok belőle mindnyájan, ez a Ti Megváltótok és Mesteretek Jézus Krisztusnak Drága Vére.”

A kehelyben láttam egy kis töviskoronát, amelynek tetején egy lángnyelv volt. Szent Mihály Arkangyal így folytatta: „Ez az a kehely, amelyet majd mindnyájan kiisztok. Ez a szeretet kelyhe.” Erre mindenki így válaszolt: Ámen. Ezután így folytatta: „Ma este azért küldött el a Mennyei Atya hozzátok, hogy a szeretet új tabernákulumát építsem fel lelketekben. Szívetekben őrzöm majd ezt a kelyhet, ez az örökkévalóság pecsétje. Bármikor, ha lelki szárazságot éreztek, Krisztus Vérének óceánja tör fel a szeretet tabernákulumából bennetek. és megújít titeket. Gyermekeim, ez a kehely ma szövetségkötést jelent veletek, hogy szeressétek a Haláltusát Vívó Jézus Krisztust. Ti vagytok az Ő vigasztalói. Én vagyok Szent Mihály arkangyal, Jézus Krisztus Legdrágább Vérének apostola.”

Megkérdeztem Tőle, hogy mit jelent a kehelyben lévő töviskorona, és mit jelent a kehely tetején lévő láng. Ezt a választ kaptam: „a korona a szenvedést jelképezi, amelyen keresztül mentek majd Krisztusért. A fájdalmakat és a kínokat is jelenti, amelyeket elviseltek majd az igazságért. A lángnyelv mindenkinek végén aratott győzelmeteket jelenti, és Isten szeretetét jelképezi. Barnabás, látjátok az emberek sokaságát, akik a világ minden részéről jöttek? Ők a Drága Vér apostolai. Ez a Pecsét és áldás, amelyet ma adtam nektek, örökké megmarad.

Imádás és dicséret legyen Jézus Krisztus Legdrágább Vérének, az én erőm forrásának. Töltsön el titeket kitartással és erővel. Ámen

Imádás legyen Jézus Krisztus Legdrágább Vérének, amely feltárja a pecsétet. Legyetek mindannyian lepecsételve ezzel a Vérral. Ámen

Imádás legyen Jézus Krisztus Legdrágább Vérének, amiért feltárja az Isteni Irgalmasság óceánját. Az irgalmasság kegyelme töltse be napjaitokat. Ámen

Imádás legyen Jézus Krisztus Legdrágább Vérének, uralkodjon szívetekben mindörökké. Ámen

Gyermekeim, a Mennyei Atya nagyon szeret titeket, ez készítette Őt arra, hogy elküldjön engem közétek, és megosszam veletek ezt az áldást. Ez az áldás felkészít titeket az eljövendő napokra.

Elmélkedjétek azon, hogy mit jelent, hogy a lelketekben a Szentháromság Szentélye található. Azt jelenti, hogy a lelketek egy kis Mennysországot, a Szentháromság lakhelye. Adjatok ezért hát hálát a Szeplőtelen Báránynak, akinek Vére felnyitja a Pecsétet. Tiszteljétek az Asszonyt, Akitől az Ige megtestesülése által Jézus Szent Vére származik. Ő nyissa meg elméteket, hogy megértsétek Krisztus legdrágább Vérének értékét. Ámen.

Gyermekeim, megígérem nektek, hogy mindig mellettem leszek, harcolok értetek, és megvédelek titeket. Imádkozom értetek. A mennyország békéje legyen veletek.”

ELSŐ ÓRA MÁSODIK ÜZENETE**DÁTUM:** 2000. január 7.**TÉMA:** Gyermekeim, cselekedjétek bölcsen, és gyűjtsétek össze a mennyország áldásait

Látomásban láttam a mi Asszonyunkat, kerubok sokaságával, kezében fehér rózsákat tartva. Közelebb jött hozzánk és így szólt: „fogadjátok tőlem ezt a fehér rózsát. Mindig emlékeztessen titeket arra, hogy szentek vagytok, miképpen Mennyei Atyátok is szent.” Azután elővett egy vörös rózsát és így szólt: „Fiam azt akarja, hogy felajánljam nektek ezt a rózsát, amely által arra kér titeket, hogy életeteket önmegtagadással éljétek.”

Hirtelen egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. A felhőben megjelent a mi Urunk piros köntöst viselve a fején töviskoronával. Nagyon sok töviskorona volt nála, miközben felénk jött, s néhányunk fejére helyezett ezekből a koronákból, anélkül hogy egy szót is szólt volna. Egy kis idő elteltével egy felhő ismét leereszkedett és befedte az egész helyet. A felhőben megjelent a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus Arca és így szólt: „Gyermekeim, cselekedjétek bölcsen, és gyűjtsétek össze a mennyország áldásait. Ettől az alkalomtól eltekintve, nagyon kevés lehetőségetek lesz erre a cselekedetre, mielőtt a gonosz ideje elérkezik. Apostolaim, akik figyelmen kívül hagyják ezt a felhívást, nem részesülnek abban az áldásban, amit nektek adok, még ha könnyek között könyörögnek is érte, nem kapják meg újra. Legyetek óvatossak az elkövetkezendő órákban, az ellenség minden erejét beveti majd, hogy megtévesszen titeket. Legyetek bölcses és ismerjétek fel, tagadjátok meg őt, s majd azáltal elfut tőletek. Gyermekeim, megáldalak titeket a töviskoronával. A Legdrágább Vér, mely Szent Fejem Sebéből tör elő, fedjen be titeket és adja meg nektek a békét! Ámen.

Én vagyok a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus, megáldalak titeket.”

A látomás hirtelen eltűnt.

ELSŐ ÓRA HARMADIK ÜZENETE**DÁTUM:** 2000. január 8.**TÉMA:** Arra hívlak meg titeket, hogy felismerjétek a nagy küzdelem idejét

Látomásban Szentségimádás alatt az Oltáriszentségben megjelent a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus Arca. Miközben Őt néztem egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. Jézus Krisztus töviskoronát viselt és az arca vértől ázott. Csendesesen így szólt:

„Gyermekeim, nagy az a harc, amelynek küszöbén álltok. Hányan lesznek közületek, akik a végsőig harcolnak majd? Bizony mondom nektek, hatalmas harc előtt álltok. Amint ti is, úgy **ő is** most a felkészülés idejét élitek, a Sátán és csatlóssai szintén a veletek való találkozásra készül. Összegyűlnek és segítségükre hívják a sötétség erőit, ezáltal készülnek fel az elkövetkezendő időkre. Ti viszont örüljétek gyermekeim, mert Szent véremmel megöntözve a világot, a sátán erőtartálékait semmisíthetitek meg. Ezért hívlak minden embert, arra, hogy az Én Legdrágább Véremmel harcoljon az ellenséggel szemben.

Gyermekeim, a harc nagy. Az ellenség sokasága megszámlálhatatlan, az Én katonáim száma viszont kevés. Ezért hívlak téged és minden harcosomat szerte a világban, hogy megerősítselek titeket az Én legdrágább Véremmel és felvértezzelek titeket a mennyei seregek segítségével. Az engesztelésre történő felhívásom felkészülést jelent számotokra, hogy képesek legyetek legyőzni a sátán erőit. A harcra való felkészülés jegyében adtam nektek az Én Haláltusámat ábrázoló keresztet. Megígérem nektek, hogy mindenkit, akinek ilyen keresztje van, megvédem a gonosz erővel szemben. Ez által a kereszt által sokakat megszabadítok rabságukból. Bárhol, ahol ezt a keresztet sátáni erők ellen felemelik, megnyitom felettük a mennyeket, és megengedem, hogy Drága Vérem folyama

megsemmisítse azokat. Megengedem, hogy Szent Sebeimből származó Drága Vérem befedje mindazokat, akik tisztelik a kereszttel Sebeimet és Véreimet. Megígérem, hogy a sötétség óráiban a gonosz pusztító erejével szemben megvédek minden házat, ahol ilyen kereszttel találhatók. Gyermekeim, a kereszttel fogok győzni. Ez a kereszttel hamarosan győzedelmes kereszttel lesz. Megáldalak titeket, az én békém legyen veletek.”

A látomás hirtelen eltűnt.

MÁSODIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE

DÁTUM: 2000. január 8.

TÉMA: A záró áldás

Látomásban láttam a Szentháromságot. A Haláltusát Vívó Jézus Krisztus Szent Testének minden Sebéből vértett, de különösen az Öt Szent Sebéből. Eközben a Legdrágább Vére hullott ránk. A kereszttel fölött a Mennyei Atya áldását adta ránk és az egész világra. A Szentlélek betöltött minket az Ő fényével. Az isteni jelenlét megpihent rajtunk.

A kereszttel lábánál a mi Asszonyunk térdelt, és bűneink bocsánatáért, valamint az egész világ számára szóló áldásért imádkozott. Ezzel egy időben angyalok és szentek sokaságát láttam, akik nagy örömmel csatlakoztak összejöveteleinkhez.

A látomás addig tartott, amíg megkaptuk a záró áldást a szentségimádás végén.

MÁSODIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 2.

TÉMA: Minden ember tartson velem imában a Gecemáni órák ideje alatt

Látomásban láttam a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus vértől ázott Arcát, csendesen így szólt hozzám:

„Fiam, jöjj közelebb hozzám, Szívem nagy kínokat él át. Vigasztalj meg most engem. Imádkozd most el a vigasztaló imákat. Fiam, nagyon sok mindent akarok elmondani neked az eljövendő óráról. Sok mindent tanítok neked, de tanításaim csak önfeláldozásaid által valósulnak meg. Meghívlak arra, hogy hozz sokkal több áldozatot.

Fiam, azt akarom, hogy kövessen Engem minden gyermekem. Az egész emberiség tartson Velem a Gecemáni Órák imáiban, minden péntekre virradó csütörtök éjjel. Ez a meghívásom az életszentségre és az áldozathozatalra. Azt akarom, hogy minden ember imádkozzon és virrasszon Velem.

Gyermekeim, azért kérem ezt tőletek, mert az eljövendő idők borzasztóak és megpróbáltatásokkal teljesebbé lesznek, és nem akarom, hogy egy is elveszzen közületek. Ez készített arra Engem, hogy azt kérjem tőletek, hogy a Gecemáni Órák imáiban tartsatok Velem. Gyermekeim, ez az óra nagyon nehéz lesz mindenki számára. Sokan elveszítik majd hitüket. Sokan már most összezavarodottak, Sokak lelki vakságban szenvednek. Ők nem értik meg ezt az órát. Van szemük, de nem látnak, van fülük, de nem hallanak. Az értelmük csekély. Nem fogják fel a lelki dolgokat. A méltánytalansággal teli világban úsznak. Azt mondják maguknak, minden rendben van. Isten hogyan pusztítaná el a világot? Fenyítéstől nem kell tartanunk. Élvezik a megvesztegetéssel és korrupcióval teli világot. Gyermekeim, nagyon sokan ártatják és becsapják magukat, a kárhozat útján járnak.

Tudja meg mindenki, aki gőgös, és az érzékiség bűnében él, hogy a jelen boldogságukat hamarosan kín és szenvedés váltja fel. Napjaitokra hamarosan sötétség köszönt, és bűneitek csapdaként ragadnak el titeket. Amikor elérkezik az óra, nem menekültök, azt mondjátok, nem lesz fenyítés. Bizony mondom nektek, a fenyítést veletek kezdem. Akkor érkezik el az óra, amikor a világban látható összes dicsőségesnek tűnő dolog tűz által elpusztítatik. Semmi nem marad meg. Ezután az Új Dicsőséges Világ jelenik meg, benne az Én Dicsőséges Uralmammal.

Boldogok azok, akik majd belépnek az Én Dicsőséges Uralmam Órájába. A második halálnak nem lesz hatalma felettük. Mindazok, akik a Gecemáni kertben velem maradnak, különleges kegyelemben részesülnek tőlem, hogy kiállják a megpróbáltatásokat. Megígérem, hogy megerősítem őket a hit és a szeretet különleges kegyelmével. Megpróbáltatásaik ideje alatt megvigasztalom őket, azért, mert most kínszenvedéseimben ők vigasztalnak meg engem.

Szeretlek titeket, megáldalak benneteket. Az Én békém legyen veletek.

MÁSODIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 3.

TÉMA: A választottak közül választottalak ki téged, szeress jobban

Látomásban láttam a Haláltusát Vívó Jézus Krisztust, a kereszten függve, Szent Testének sebeiből Drága Vére ömlött. Egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. A mi Urunk egy ideig csendben volt, majd így szólt:

„Gyermekeim, választottaimnak hívlak titeket. A kiválasztottak közül választottalak titeket. Azt akarom, hogy jobban szeressetek. Minden embert arra hívok, hogy kövessen engem a Gecemáni Órák imáiban. Közülük választottalak ki benneteket, hogy jöjjetek közelebb Hozzám, virrasszatok és imádkozzatok velem.

Választottaim, miért nem tudtok legalább csak egy órácskát virrasztani velem? Ébredjétek, ébredjétek szeretteim! Mit gondoltok, a többi meghívott mit csinál? Mélyen alszanak. Így aztán ki fog megvigasztalni engem, ha nem ti?

Választottaim! Ó mennyire vágyom rá, hogy megértsétek az idők jeleit és felém forduljatok. A hidegségetek, keménységetek és nemtörődömségetek sok fájdalmat okoz nekem, jobban megsebez, mint bármi más, amitől szenvedek. Választottjaim, emlékezzetek arra, hogy szeretlek titeket, és a választottak közül választottalak ki titeket. Tekintsetek arra, aki legjobban szeret titeket! Nézzétek, hogy bűneitek mit tettek Vele! Értetek megsebezték, megostorozták, arcul ütötték és tövissel koronázták. A nehéz keresztet hordozta, a Golgota hegyére vezető úton. Ruháitól megfosztva állt az emberek szeme előtt, s engedte, hogy keresztre feszítsék.

Mindenki megszólt és elhagyott Engem. Végül három órán át függtem a kereszten, majd meghaltam.

Gyermekeim, ha mindenki visszautasít, ti is elhagytok engem?

Azt akarom, hogy jobban szeressetek. Ébredjétek, és segítsetek a többi választottnak is felébredni! Imádkozzon és virrasszon minden ember, hogy hitük meg ne inogjon. Én vagyok a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus, aki a legjobban szeret titeket. Megáldalak benneteket.”

HARMADIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 7.

TÉMA: Vonjátok vissza a töröket

Miközben az Úr Angyalát imádkoztam, látomásban láttam a Szűzanyát, kezében a töviskoronát tartva. Közelebb jött hozzám, és fejemre helyezte a koronát, és így szólt:

„Fiam, érezd át fájdalmamat, én vagyok a Haláltusát Vívó Jézus Krisztus Anyja, a fájdalom töre döfi át szívemet. Azt akarom, hogy húzzátok ki Szívemből ezt a törst, azáltal, hogy minden gyermekemmel megismertetitek ezt az üzenetet.

Barnabás, a te Édesanyád haldoklik a fájdalomtól”.

Így válaszoltam: Édesanyám, mit akarsz, mit tegyek, hajlandó vagyok teljesíteni parancsodat, meg akarlak vigasztalni Téged.

A mi Asszonyunk így válaszolt: „Fiam, az ellenség és csatlósai már sikerre vitték tervüket mozgalmammal szemben. A Máriás Papi Mozgalom ebben a nemzetben és a világ más részein is hamarosan három részre szakad. Kettő az egy ellen fog harcolni. A kis csoport nagy szenvedéseket fog átélni, de általuk legyőzöm az ellenséget és helyreállítom az imádás helyes módját az egyházban. Aztán elérkezik Szeplőtelen Szívem győzelme, és Fiam Jézus Krisztus Dicsőséges Uralma.

Azért jöttem ma közétek, és fájdalmas könnyeimmel arra kérlek titeket, hogy imádkozzatok sokat a maradék csoport hitéért. Imádkozzatok, hogy hitük meg ne inogjon. Megígérem, hogy velük és mindig közöttük leszek. Gyermekeim, a ti imáitok fogják a maradék számát növelni. Ha mindez bekövetkezik, legyetek tudatában annak, hogy Szeplőtelen Szívem győzelme közel van. Amikor elérkezik a békesség órája, meglátjátok majd, ahogy a két csoport egymás ellen küzd, de a maradék csoport szenvedésein keresztül a békesség kegyelmét kiárasztom rájuk is, így szemeik megnyílnak majd az igazság előtt, s visszatérnek és csatlakoznak a maradék csoporthoz.”

HARMADIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 10.

TÉMA: Ne Simon segítségét kínáljátok nekem

Látomásban láttam, a Haláltusát Vívó Jézus Krisztust a kereszten, vérző sebekkel. Így szólt hozzám:

„Fiam, sokan választottaim közül Cirenei Simon segítségét ajánljál fel nekem. Nem hajlandóak szeretetből segíteni nekem. Nem önszántukból viszik keresztemet, s ennek két oka van. Az egyik, a tisztelet és a haszon, amit attól elvárnak, a második, hogy tudják, hogy a zsidók élve akarnak keresztre szegezni, nem akarták, hogy a Kálvária útján haljak meg. Látni akartak Engem élve a Golgota hegyén azért, hogy Én a saját szemeimmel lássam az ő megvetésüket, szégyenteli és tiszteletlen cselekedeteiket.

Fiam, mindennél jobban szenvedek, amikor választottjaim hanyagolnak Engem. Kiválasztottam őket, hogy jobban szeressenek Engem, mert Én nagyon szeretem őket, de ők visszautasítanak és elhagynak Engem. Választottaim, ha nem szerettek jobban, mint ahogyan önmagukat és a világot szeretitek, nem lehettek választottaim. Gyermekeim, nem azért vagytok itt, mert szerettek engem, hanem mert csodákat kerestek. Ha a csodákat kergetitek, ti is el fogtok esni. Nem úgy követték engem, mint aki meg akarja ismerni akaratomat. Jobban utáljátok a keresztemet, mint bármi mást a teremtett világban. Azt akarjátok, hogy megáldjalak titeket, és gazdaggá tegyelek benneteket, mint ahogy Simon is

fizetséget várt a segítségéért. Nem akartok lélekben szegénynek lenni és nem akarjátok, hogy a világ elhagyjon titeket, azt akarjátok, hogy minden ember lássa és dicsérje a kis erőfeszítéseiteket. Gyermekeim, ez az a mód, ahogyan Simon segítségét ajánljátok Nekem. Ezért van az, hogy miután meghallgattátok üzeneteimet és figyelmeztetéseimet, ti magatok nem változtok. Gyermekeim, forduljatok el bűnös életetektől! Én vagyok a haláltusát Vívó Jézus Krisztus, aki a legjobban szeret titeket. megáldalak benneteket.”

HARMADIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 17.

TÉMA: Azt akarom, hogy mindig felismerjétek jelenlétemet a ti lelketekben

Imáim alatt, látomásban megjelent nekem a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, Szent Testét teljesen befedte Drága Vére. Csendesen így szólt hozzám:

„Fiam, még választottaim szívében sem lelhetek menedéket. Száműzöttnek érzem magam. Fiam, szívedben akarok élni egyik szentáldozástól a másikig. Azt kértem tőletek, hogy alakítsátok szíveiteket élő tabernákulumommá, de senki nem hallotta meg fájdalmas könyörgésemet, senki még a választottaim közül sem. Gyermekeim, már többször elmondtam nektek, és most megismétlem fájó szívvel, hogy amikor a szentáldozás során betérek lelketek szentélyébe borzalmas kínokat élek át. Bűneitek megkötöznek Engem, s irgalmat nem ismerve megostoroznak. Szeretteim, nem tudjátok hát szíveteket élő tabernákulumommá tenni? Ha mások visszautasítanak Engem, akkor ti is vissza fogtok utasítani?

Szeretteim, azért vágyom rá, hogy bennetek lakozzam, mert nagyon szeretlek titeket. Gyermekeim, ez a ti érdeketeket szolgálná, hogy ne száradjatok ki az eljövendő idők legszárazabb részében sem. Gyermekeim, a tabernákulum, melyet az Egyháznak adtam, az utolsó napig fog létezni, de a tabernákulum, melyet lelketekben építetek fel, mint a Nagy Pecsétemet, örökké megmarad. Azt akarom, hogy mindig felismerjétek jelenlétemet a ti lelketekben. Azt akarom, hogy tudjátok, hogy én valóban a lelketekben lakozom.

Szeretteim, szívetekben akarom felállítani Dicsőséges Uralmamot, s rajtatok keresztül akarom megújítani Egyházamat. Jöjjön el az Én országom lelketekben. Választottaim, ezt nem a világtól kérem, hanem tőletek, akiket kiválasztottam, hogy kedveseim legyetek. Ha válaszoltok hívásomra, Királyságom hamarosan eljön.

Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, megáldalak titeket. Az én békém legyen veletek.”

NEGYEDIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 24.

TÉMA: Jöjjetek a Gecemáni kertbe, és kérjétek a hit és kitartás kegyelmét

Látomásban láttam a mi Urunk Jézus Krisztust a kereszten függve. Egy kis idő elteltével egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. A felhőben láttam a Haláltusát vívó Jézus Krisztus vértől ázott Arcát. A mi Urunk csendesén így szólt:

„Fiam, azért jöttem, hogy elmagyarázzam nektek Péter tagadását, s hogy ez hogyan valósul meg választottaim életében. Fiam, sokan már most megtagadtak engem. Sokan enyéim közül ebben a pillanatban is megtagadnak engem. Bizony mondom neked, hogy még több ember fogja ezt tenni velem. Csak nagyon kevesen küzdenek majd erősen és állnak meg a saját lábukon. Fiam, amikor megjövendöltem Péter próbatételét, ő fogadkozni kezdett, hogy akár a halálba is követ Engem. Nem kért kegyelmet tőlem, még akkor sem, amikor a Gecemáni kertbe vittem imádkozni őket. Sürgettem őket, hogy imádkozzanak, hogy hitük meg ne inogjon. Ők azonban még egy órácskát sem virrasztottak velem. Most a ti figyelmeteket hívom fel arra, hogy a rátok váró megpróbáltatások sem lesznek könnyebbek. Hányan lesznek közületek majd, akik könnyek között bánkódnak, miután Péterhez hasonlóan estek el.

Fiam, pontosan éjjel 12 óra volt, amikor a főpap szolgálója látta Pétert a tűz körül ülni a többiekkel együtt, mert szeretetem tüze kihúlt szívében. Ellenségem tüze körül melegedett. A belső tüze kialudt, ezért külső vigasztalásra és melegségre szorult. A szolgáló ezt kérdezte tőle: nemde te is hozzá tartozol? Közelebb jött hozzá, ránézett, és így szólt Péterhez: te a követője vagy. Péter először így tagadta: nem vagyok, nem ismerem őt, asszony, nem ismerem őt, és még csak nem is értem, miről beszélsz.

Választottaim, egy kis idővel azelőtt Péter azt mondta: „nem tagadlak meg, még akkor sem, ha mások megbotránkoznak, követni foglak, még ha az életembe is kerül”. Ó Péter, a bátorságod már most elhagyott, mikor egy szolgálólány tett fel kérdést neked? Nem a római helytartó hallgatott ki, nem a zsidó főpap intézett hozzád kérdést, nem a katonák hallgattak ki, egy egyszerű kislánynak nem tudod, hogyan válaszolj.” Fiam, Péter ekkor tagadott meg Engem először.

Pontban péntek hajnal három órakor Péter még mindig a tűz körül ült, amikor a körülötte lévő faggatni kezdték: „nemde te is a követői közé tartozol?” Azután ő így tagadott: nem, nem vagyok. Egyikük különös tekintettel ránézett és így szólt: „kétség nem fér hozzá, hogy te is egy vagy közülük.” Péter így válaszolt: „hagyj békén ember, nem tartozom hozzájuk,” és esküdni kezdett, hogy még csak nem is ismer engem.

Egy óra elteltével, pontban négy órakor Péter harmadszor tagadott meg Engem, az előzőeknél is nagyobb esküt tett, mikor azt mondta, még soha nem is beszélt velem.

Gyermekeim, ne feledjétek, hogy Péter az apostolaim vezetője. Egy volt azok közül, akik tanúi voltak színváltásomnak. Ő volt az, aki megvallott engem az élő Isten Fiának. Hallotta az élet igéjét, és követett engem. Velem együtt evett és ivott, és most megtagad engem azért, mert nem kérte a kegyelmet, hogy kiállja a megpróbáltatásokat.

Gyermekeim, azt kérem tőletek, hogy tartsatok Velem és virrasszatok minden péntekre virradó csütörtök éjjel. Jöjjetek Velem a Gecemáni kertbe. Jöjjetek és kérjétek a kitartás és a hit kegyelmét. Veletek vagyok, a Gecemáni kertben, hogy segítsék nektek. Aki a Gecemáni Órák imáit rendszeresen végzi, nem fog senkit sem megbotránkoztatni, mint Péter tette. Még ha meg is tagad, azért, hogy nem hisz figyelmeztetéseimnek, megadom neki a megbocsátás kegyelmét. Mély bűnbánatot érez majd bűnei miatt és bocsánatért fog esedezni, s Én nem utasítom őt vissza. Kerüljétek el a bűnre vezető alkalmakat, ha nem akartok elesni. Fussatok a Gecemáni kertbe és imádkozzatok mindig. Én vagyok a Haláltusát vívó Mesteretek, aki szeret titeket.

Az én békém legyen veletek, megáldalak titeket.

NEGYEDIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. március 31.

TÉMA: Megtisztítom bűnös természeteteket

Látomásban láttam Haláltusát vívó Jézus Krisztust, Szent Fején töviskoronát viselt. A tövisok okozta Sebeiből Legdrágább Vére ömlött és eláztatta egész Arcát. Egy ideig csendesén rám nézett, majd így szólt:

„Fiam, hallottam imádat, és láttam lemondásaidat. Én készítettelek téged arra, hogy hagyd el a várost és tölts el pár napot Olo-ban a Kármel-hegyi sivatagnál étel és ital nélkül. Veled megyek, melletted leszek. Ott majd megtisztítom bűnös természetedet, szavaidat, gondolataidat és cselekedeteidet. Azt kérem tőled, hogy ajánld fel nekem egész lényedet, mint élő áldozatot. Azt akarom, hogy te és minden szerettem mindig közel legyen hozzám. Legyetek tudatában annak, hogy a sötétség órájában éltek. Emlékezzetek hozzátok intézett kérésemre: alakítsátok szíveteket élő tabernákulumommá.

A sivatagban majd megtanítom neked a teljes önátadás imáját. Ezt az imát használjátok majd Legdrágább Véremnek való önfelajánlásotokhoz. Ezzel az imával háromévente egyszer megújíthatjátok majd felajánlásotokat, s így szeretetetek is megújul. Amikor majd szárazságot érzel, tekints majd az Én vértől ázott Arcomra, s meríts belőle frissülést. Megígérem neked, hogy betöltelek szeretetemmel, szemeidet és elmédet megnyitom majd az isteni és lelki dolgok felé, s erővel töltelek el. Barnabás, emlékezz, hogy Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, aki téged meghívott.

Szeretlek téged, te is szeress viszont Engem.
Megáldalak téged.”

A látomás hirtelen eltűnt.

NEGYEDIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. április 2.

TÉMA: Keresem azokat, akiket szeretek

Az első napom a sivatagban, imám alatt villámcsapásként isteni fénysugár töltött be. Ekkor lélekben felemelkedtem, és látomásban láttam a Haláltusát vívó Üdvözítőnket, a kereszten vérét ontotta és nem volt, aki vigasztalja. Odamentem a kereszthez és felajánlottam neki az én egyszerű vigasztaló imámat és arra kértem, bírja ki szenvedését. Megígértem neki, hogy egész életemen át vigasztalni fogom Őt. Az imám után egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. A felhőben megjelent a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, aki csendesén így szólt hozzám:

„Fiam, köszöntelek ezen a szent földön. Veled vagyok, s meg akarom mutatni neked irántad és az egész világ iránt érzett szeretetemet. Azokat keresem, akikért levettem isteni mivoltomat és emberré lettem. Szüntelenül keresem azokat, akik iránt érzett szeretetemből megtestesülésem által a világba jöttem. Hol vannak azok, akiknek kedvéért egy istállóban születtem? Fiam, a te Istened, Akit a mennyország összes angyala imád, Akinek a mennyei kórus szüntelenül dicsőítő himnuszt zeng, most elhagyatottan és gyámoltalanul jászolban fekszik az irántad érzett szeretetéből.

Fiam, nagy az én szenvedésem e nemzedék miatt. Leginkább miattatok szenvedtem, s szenvedésem még mindig tart. Senki nem foglalkozik azzal, hogy az ő Haláltusáját vívó Kedvesének Arcára tekintsen. Miattad verejtékeztem vérrel a Gecemáni kertben. Erre a nemzedékre tekintve, s rád tekintve látom, ahogyan hűtlenné válhattok. Nem találok vigasztalást még azok között sem, akik hűségesekek és éjjel-nappal követnek s templomokban dicsőítenek Engem. Az ő áldozatuk nem jelent mást, mint megostorozást számomra. Fiam, mi hasznom származik abból az áldozatból, amelyet tolvajok és gyilkosok ártatlanok vérével szennyezett keze ajánl fel Nekem? Hogyan lelhetem kedvemet abban az áldozatban, melyet bűnös és gyűlölettel teli szívű szolgálaim ajánlanak fel Nekem, akik még egy kis

félreértést sem tudnak szomszédjaiknak megbocsátani? Az ilyenek szívébe betérve csak tövisek várnak Rám.

Bűn, gonoszság, romlottság tölti be szent templomomat. Senki sem hajlandó vigasztalni engem. Senki sem hajlandó kiállni Mellettem, és kiűzni ezeket a gonosztevőket templomomból. A templomom nem a tolvajok rejtekhelye, hanem az imádság háza. A klérus hallgatása ezekkel a dolgokkal szemben még inkább növeli szenvedésem. Alszanak, miközben az ellenség száma egyre gyarapszik. Minden értetek vállalt cselekedetem ellenére is visszautasítanak és elhagynak engem. Én vagyok, aki kiválasztottalak titeket és meghívtalak benneteket apostolaim közé. Megmutattam nektek dicsőséges Színeváltozásomat. Mindent megtanítottam nektek, amit Mennyei Atyámtól tanultam. Megmutattam nektek egyszerűségemet és engedelmisségemet. Betöltöttelek titeket és az irántatok érzett szeretetemet által Véremmel fedtelek be benneteket, azért, hogy törvényemet és igazságomat szívetekbe írjam. Azonban mindezekért cserébe tőletek csak nemtörődömséget és hanyagságot kaptam.

Gyermekeim, miért nem tudjátok megtenni annak az akaratát, aki szeretetből halt meg értetek? Ha szerettek Engem, ismertessétek meg Akaratomat az egész világgal. Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, akit ti elhanyagoltok. Maradjatok meg békében. Megáldalak titeket.”

A látomás hirtelen megszűnt.

ÖTÖDIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE

DÁTUM: 2000. április 3.

TÉMA: Megengedem, hogy próbára tegyenek téged, azért, hogy megtudd, és megtapasztald, mit jelent teljesen elhagyatottnak lenni

Ma megtapasztaltam a teljes elhagyatottságot. Megértettem, mit jelent, amikor az Úr azt mondta, hogy teljesen elhagyatott volt és senki sem volt, aki megvigasztalja Őt. A második napomat töltöttem a sivatagban, s úgy érzem magam, mint aki a halál elől menekül. Fáradtan és reményvesztetten ébredtem fel, s úgy tűnt, mintha már tíz napja tartózkodnék itt. Felnéztem az égre, amely felhős volt és esőre állt. Kis idő elteltével cseperegni kezdett. Megkerestem a rózsafüzéremet és imádkozni kezdtem. Felajánlottam Istennek minden nehézségemet. Komoly ígéretet tettem az Úrnak, hogy hét napig nem hagyom el a sivatagot. A rózsafüzérem szándéka ez volt: Uram legyen meg a Te akaratod! Egy kis idő elteltével a felhők eltűntek.

Reggel nyolc óra körül a Nap már erősen tűzött. Ez arra készítetett engem, hogy lejöjjenek a hegyről a táborhelyemre. Ekkor már gyenge voltam és fulladoztam. Nem tudtam, de a táborhelyemet hangyák borították. Körültekintés nélkül feküdtem el a földre és pihentem ott egy kicsit. Egyszer csak egy harapást éreztem, aztán egy másikat, majd megláttam, hogy a fekete hangyák teljesen beborították. Próbáltam előlük elmenekülni. A kívülről ért harapások helyén belül mintha tövisek szurkáltak volna. A hangyákkal és tövisekkel való küzdelmem megtanított arra, hogy mit érzett akkor az Úr, amikor megostorozták és tövissel koronázták. Elhagyva ezt a helyet, egy új táborhelyet kerestem magamnak.

Az új táborhelyem csendes volt, földje egyenletes. Nagy gyengeségemben lepihentem. Egy kis idő elteltével eszembe jutottak a hangyák, így körbe néztem. Termeszeket láttam, melyek már teljesen beborították már ingemet. Emlékezve a hangyákra és tövisekre, gyorsan elhagytam ezt a táborhelyet is. Ez arra készítetett engem, hogy útnak induljak a sivatagban. Később megláttam egy gyönyörű mangófát. Azt gondoltam, alatta megpihenhetek. Gyengeségem és fájdalmaim ellenére szaporáztam lépteimet, hogy elérjem azt a helyet. Mikor odaértem, úgy tűnt, mintha fáradtságom elillant volna. Cserébe azonban megkísértett a gonosz. Felnéztem a fára, és a fa tetején hét darab érett és gyönyörű

mangót láttam. Nem voltak olyan magasan, így ha akartam volna, könnyedén felmászhattam volna értük. Ekkorra már teljesen kiszáradtam a szomjúság és éhség miatt. A gonosz emlékeztetett arra, hogy milyen sok nap van még hátra, hiszen még csak a második napnál tartok. Öt nap és öt éjszaka van még hátra. Ahogy a mangókra néztem tudtam, hogy a sátán a közelemben van. Elmosolyodtam és egyszerűen így szóltam: sátán téged már legyőztek. Ekkor ismét tovább indultam végső táborhelyem felé.

A végső táborhelyem kényelmesebb volt és kicsit pihentebbnek éreztem magam. Azonban a körülmények hirtelen megváltoztak. A hideg szellő átcsapott nagyon forró és száraz szellé, amely ostorozott engem. A fák sem adtak már többé árnyékot. A forróság mértéke meghaladta teherbírástomat. Mindezek ellenére azonban ottmaradtam és imádkoztam, valamint estig lelki olvasmányokat olvastam. Este visszatértem a hegyhez. A nap megpróbáltatásai kifárasztottak. Ezért elhatároztam, hogy alszom egy kicsit, de nem tudtam, mert ekkor szúnyogok támadtak rám. A szúnyogok éjfélig folyamatosan zavartak, majd éjfélkor egy látomásom volt. Láttam az Urat kereszten függve, aki így szólt: nyugodj meg, vége van. Egy felhő befedte az egész helyet és megjelent a Haláltusát vívó Jézus Krisztus Arca, és így szólt:

„Barnabás, megengedtem, hogy próbára tegyenek, s megtapasztald, mit jelent teljesen elhagyatottnak lenni az Isten, a természet és minden teremtmény által. Ezt a szenvedést vállaltam érted. Minden visszautasított Engem miattad. Még Mennyei Atyám sem hallotta az Ő egyszülött Fiának hangját, mert azt akarta, hogy úgy szenvedjen, mint a halandó ember. S valóban, minden szenvedést és fájdalmat átéltem. Isteni erőm elhagyott, vigasztalókat kerestem, de senkit sem találtam. Csak a vigasztalás angyala segített rajtam, amikor megmutatta, hogy Atyám akaratát teljesíteni akarjátok, és hogyan fogjátok életetekkel vigasztalni az áldozati Barányt. Mikor világra jöttetek, túláradt örömöm a mennyekben, mert választottaim világra jöttek, hogy segítsenek nekem megújítani a bűnökkel teli föld színét. Fiam, sokan azonban elhagynak engem. Ez a másodszori elhagyatottság sokkal fájdalmasabb Nekem, mint az első. Jöjjetek vissza Hozzám, a ti vigasztalásotokra várok.

Aludj jól, az én békém legyen veled. Megáldalak téged.”

A látomás eltűnt, hús levegő töltötte be a hegyet. Lejegyeztem a látottakat és lepihentem.

ÖTÖDIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. április 4.

TÉMA: Az elmúlt években magamra hagyatok, és nagy szenvedésben tartottatok engem

Látomásban, láttam egy hegyen a mi Urunk, Jézus Krisztust a kereszten. A hegy lábánál lévő völgyben álltam, s láttam, ahogyan a keresztre feszített Jézus vakító fényben tündökölt. Az Úr egy angyala jött el hozzám, s vezetett el a hegyhez, ahol angyalok és szentek sokasága imádta az Áldozati Barányt.

Egy kis idő elteltével egy felhő ereszkedett le, s befedte az egész helyet. A felhőben megjelent egy angyal, és a Haláltusát vívó Jézus Krisztus Arca, s közben távolról angyalok hangját hallottam, miként imádkoztak és énekeltek. Együtt mindenkiel háromszor elimádkoztuk felajánló imánkat Jézus Krisztus Legdrágább Véréhez. Egy rövid csend után az angyal azt tanácsolta nekem, hogy minden válaszát csendben a szívemben kövessem. Majd a mi Urunk így szólt:

„Szeretett gyermekiem, választottaim. Kereslek titeket. Kerestelek titeket a hegyvidékeken és a síkságokon, északi és déli tájakon, de nem találtalak titeket. Majd kelet és nyugat felé fordultam, de sehoh sem láttalak titeket. Szomjúhozom az elveszett juhaim után. Ó mily boldog vagyok, hogy láthatlak

titeket visszatérni hozzám! Választottaim, azáltal, hogy elhanyagoltatok Engem, nagy szenvedésbe száműztetek az elmúlt éveken át. Hol voltatok szerettem?”

Az angyal és én így válaszoltunk: „Én Uram, én Megváltóm, kérlek, bocsáss meg nekem, hogy elvesztem a világ forgatagában. Valóban vétkeztem a menny és a föld ellen. Nem vagyok méltó, hogy színed előtt álljak és bocsánatot kérjek. Ha kiárasztod irgalmadat rám, lehetek én is egy a Te szolgálók közül? Elveszítettem az irántad érzett szeretetemet én Jézusom. A sötétség hatalma legyőzött engem. Nem láttam a fényt csak a sötétséget. A sötétségen keresztül a gonoszság megmutatta nekem a világ élvezetét és dicsőségét. Keresztülmentem a gonoszság élvezetein, azért, hogy a romlottság óceánjában ússzam, és a halál országához láncoltak le. Megtanultam, hogy azon a helyen, a halálon kívül nincs más ígéret. Segítséget kértem, de tehetetlenséget találtam. Fogságom miatt érzett bánatomban és nyomorúságomban felkiáltottam: „Ki fog engem megszabadítani?” Ó, mily boldoggá tett engem, amikor visszagondoltam Rád, én Jézusom. Emlékeztem az irántam érzett szeretetedre, melyért Te az életemmel fizettél. Újra felkiáltottam: „Jézus Krisztus ments meg engem!” A Te Neved, JÉZUS széttörte bilincsem és szabaddá tett. Itt vagyok Uram, hogy teljesítsem Akaratodat!”

Jézus ekkor így szólt: „Választottaim, vágyom rá, hogy visszatérjete Hozzám! Oly hosszú ideje szomjúhozom rátok. Jöjjetek és fogadjátok be Szeretetemet! Szerettem, őszinte szívvel, teljes komolysággal tértek vissza Hozzám, hogy megtegyétek Akaratomat, és soha többé nem hagytok el újra?”

Mi így válaszoltunk: „Igen, én Uram és Megváltóm! Őszinte szívvel, és teljes komolysággal térek vissza Hozzád, hogy megtegyem a Te Akaratodat, én (név) hűtlen bűnös, Lábaid elé borulok, hogy Irgalmadért könyörögjek. Ma megújítom és megerősítem keresztségi fogadalmamat, megígérem Neked, hogy teljesítem Akaratodat. Mindörökre megtagadom a romlottság emberét, a Sátánt, az ő pompáját és műveit és teljesen alávetem magam a Te Isteni Akaratodnak. Ó én Jézusom, én Megváltóm! Hajlandó vagyok követni Téged bármerre is mész. Ismertesd meg velem a Te utadat!

Erre a mi Urunk ezt felelte: „Megmutatom nektek az Én utamat. Az Én utam a keskeny út, rögös és kietlen. Erős emberek esnek el ezen az úton, de könnyű azok számára, akik szeretnek Engem, Jézust, a ti Megváltókat. Hajlandóak vagytok ezt az utat követni?”

Az angyal és én: „Igen, én Uram, én Jézusom, hajlandó vagyok! Szeretlek Téged. Soha többé nem hagylak el.”

Jézus: „Az Én utam a Kereszt Fenséges Útja! Mindazok, akik követni akarnak Engem, mondjanak le az egész világról, vegyék fel keresztjüket és kövessenek Engem! Akik meg akarják menteni életüket, elveszítik azt, de, aki elveszítik életüket Érttem és az Evangéliumért, bőségben lelik meg azt! Gyermekeim! Mi foszthat meg újra titeket, a ti Megváltótok, Istenetek szeretetétől és a kereszt szeretetétől?”

Mi: „Én Uram és Megváltóm! Semmi nem foszthat meg engem a Te szeretetedtől! Mindent elhagytam és követlek Téged! A keresztet a vállamon van. Elhatároztam, hogy követlek Téged. Az én akaratom az, hogy megtegyem a Te Akaratodat, ó Irgalmas Jézus! Add meg nekem a kegyelmet, hogy mindig szeresselek Téged!”

Jézus végül így szólt: „Gyermekeim! Hallottam a ti ígéreteiteket és az Én Véremmel a Szívembe írtam azokat. Figyeljetek útmutatásomra! Megkísértenek majd titeket, hogy visszautasítsatok Engem, hogy elhagyjatok Engem, hogy hagyjatok cserben Engem, hogy megtagadjatok, és eláruljatok Engem, és hogy újra megfeszítsetek Engem! De, amikor hozzám fordultok és megújítjátok ezt az önátadásotokat, kérjete bocsánatot, és még több kegyelmet, hogy szerethessetek Engem. Meg fogok bocsánati

nektek, megkönyörülök rajtatok, és még jobban megáldalak titeket! Bizony mondom nektek, ne csüggedjete el!

Fogadjátok áldásomat: Áraszd ki rájuk a Te megváltásod kegyelmeit, ó Uram, és irgalmazz hűtlen gyermekeidnek! Tekints a Te Egyszülött Szent Fiad Vérére, melyet az ő üdvösségükért ontott, és bocsásd meg bűneiket! Tisztítsd meg szívük romlottságát! (+) Újítsd és erősítsd meg a lelküket! (+) Helyezd szívükbe a Te megváltásod pecsétjét! (+) Alakítsd az ő szívüket a Te élő szentélyeddé! (+) Jöjjön el a Te dicsőséged országa az ő szívükben! (+) Atyám, áradjon ki a Te uralmad, ezeken a szíveken keresztül, a föld végső határáig!

Atyám, könyörgök értük, hogy szeressék Fiadat, és ismerjék fel az Ő kereszthalálának értékét. Álljanak ki Mellette, és képviseljék Őt az ellenség elleni küzdelemben, aki az Ő Egyházát támadja.

Adj nekik hitet, hogy teljesítsék Akaratodat, mely a világ tekintete elől rejtve van.

Árnyékoljon be titeket az engedelmesség és egyszerűség ereje. (+)

Töltse el szíveteket az igaz szeretet és buzgóság kegyelme. (+)

A Szentháromság szeretetével egyesítsen titeket az összes angyalokkal és szentekkel. (+)

Megáldlak titeket az Atya (+) a Fiú (+) és a Szentlélek (+) nevében.

Fogadd ezt a skapulárét! Emlékeztessen téged ez mindig önfelajánlásodra, s a Drága Vérrre, mely betölti az egész világot.

Fogadd ezt a Keresztet tőlem. Megáldom az Atya (+) a Fiú (+) és a Szentlélek (+) nevében. Újítsa meg szeretetedet Irántam, a te Megváltód iránt! Ez a te fegyverzed! Ez által győzni fogsz!

Maradjatok meg a Mennyország békéjében!”

ÖTÖDIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. április 5.

TÉMA: Aki követni akar engem, vegye fel keresztjét, és kövessen engem

Látomásban láttam a mi Urunk, Jézus Krisztust egyedül sétálni a vadonban. Később, egy bizonyos város határába érkezett, ahol leült egy sziklához. Ott maradt, és sokáig imádkozott. Amikor befejezte imáját bement a városba, és tanítani kezdte az embereket a Mennyei Országának Örömhíréről.

A végén csak hét ember követte Őt. Kimentek a városból, és lementek a közeli völgyekbe. A völgyben megszámlálhatatlanul sok keresztet láttam. Jézus így szólt:

„Ezek a visszautasított keresztetek, melyeket az emberek nem akartak elfogadni és hordozni. Bárki, aki követni akar Engem, vegye föl keresztjét, és úgy jöjjön utánam. Tagadja meg a világot, önmagát, vegye föl keresztjét és kövessen Engem. Az út, amely a boldogságba vezet, a keskeny út, a sivatagos út, nagyon száraz és nagyon nehéz rajta közlekedni. Aki Velem jön, nem fog a sötétségben járni. Bánatát boldogsággá fordítom, a fájdalmait pedig örömmé. Azok, akik szeretnek Engem, az Én keresztemet könnyűnek találják, az Én utamat pedig egyszerűen járhatóknak. Gyermekeim, aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt, de aki elveszíti életét Érttem, az megtalálja azt.”

A hét ember egyszerre így válaszolt: „Mindenünket elhagytuk, és követtünk Téged. Mutasd meg nekünk a Te utadat, vinni fogjuk keresztjeinket és utánad fogunk menni.” A mi Urunk rájuk nézett, s azt mondta nekik, hogy menjenek el rokonaikhoz, barátaikhoz, mondják meg ezt nekik, majd térjenek vissza. Ekkor otthagyták Jézust, aki leült egy sziklához, majd lehajtotta rá a fejét.

Később a hét ember visszajött. Az utazás elkezdődött. Jézus odaadta nekik keresztjeiket. Az első ember panaszkodni kezdett a keresztjének súlya miatt. Erre azt mondta neki az Úr, hogy válasszon ő maga a

kereszték közül. Amikor az elkezdett válogatni rájött, hogy a többi kereszt mind sokkal nehezebb, mint az övé. Visszajött és kiválasztotta pontosan azt a keresztet, amit az Úr adott neki először. Így szólt: „Igen, ez a sajátom!” Az Úr ránézett, és békésen így szólt: „Nemde ezt a keresztet adtam neked az elején?” Majd mindannyian felvették saját keresztjeiket, és az utazás elkezdődött.

Miközben vitték a keresztjeiket, imádkoztak és énekeltek. Jézus vezette őket. Az út nagyon fontos volt. Senki nem nézett hátra. Hegyeket másztak meg és völgyeken mentek keresztül. Szenvedtek a kietlen és forró sivatag szárazságától. Egy ponton aztán némelyek hite gyengülni és meginogni látszott. Az utazás lassú és megállás nélküli volt, de némelyek nem tudták tartani az iramot. Voltak, akik 5 mérföldre maradtak le Jézustól, mások 3 mérföldre, megint mások csak 2-re. Itt aztán szenvedni kezdtek a szabad akaratuk kísértésétől. Láttam, amint ketten levágtak egy nagydarabot keresztjeikből, pedig az utazás még nem ért véget. Az első nap végén egy nagy folyóhoz értek. Jézus érte el azt először. Lehajolt és ráfektette a keresztjét a vízre, majd átkelt rajta. A többiek ugyanígy tettek, a kettőt kivéve, akik levágtak keresztjeikből. Megmérték keresztjeiket, de nem tudtak átkelni a folyón. Leültek, és sírni kezdtek, de senki nem mert rájuk nézni. Ott maradtak, miközben a többiek folytatták útjukat. Ez történt az első nap.

A második nap, folytatták az utazást éjjel és nappal. Az egész napot a sivatagban töltötték, és sokkal jobban szenvedtek, mint az első nap. Láttam még két embert, akik úgy gondolták, hogy bizonyára nem lesz több folyó, amin át kell kelni, így az első kettőhöz hasonlóan ők is levágtak keresztjükből egy darabot. A második nap estéjére ez a kettő ugyanúgy elhagyatott lett, mint az első kettő. A maradék három ember és Jézus folytatták útjukat. Átkeltek a hideg éjszakán, és elkezdték a harmadik napjukat.

A harmadik napon egy hegy lábához érkeztek. Ott az Úr rámutatott utazásuk célpontjára. A boldogság és a nyugalom földjére. De mielőtt beléphetnének oda, át kell haladniuk egy városon. Az Úr elmondta nekik, hogy a város bűnös város. Semmiféle szent dolog nem található ott. Meghagyta nekik, hogy ne álljanak meg a városban, ne egyenek, és ne igyanak ott semmit. Az Úr így szólt: „Itt hagylak titeket, hogy menyetek és keressétek meg Izrael elveszett juhait. De a végén ott leszek és várlak titeket.” Hirtelen eltűnt a szemük elől.

A három ember egyedül találta magát. Összeszedték bátorságukat, s folytatták útjukat. Beléptek a városba, a bűnök városába. Látták annak dicsőségét és minden kényelmét. A város összes élvezete megkísértette őket. A város emberei mind szégyenteljesen néztek rájuk. Végül ketten közülük feladták és csatlakoztak a város lakóihoz. A maradék egy, aki a legjobban volt megkísértve, kitartott a hitben, vitte keresztjét és belépett a boldogság és nyugalom földjére.

Ekkor egy felhő leereszkedett és befedte az egész Földet. Láttam a mi Urunk Jézus Krisztust, amint egy aranykoronát tart. Fényesebb volt a napnál és megszámlálhatatlanul sok angyalának kíséretében lejött a felhő közül. Lejött, hogy köszöntse az egyetlen túlélőt. A fejére tette a koronát, s megmutatta neki az egész utazást, amelyen keresztül ment, a Föld és az elesett barátainak szenvedéseit is. Néhány percen belül elfelejtette a hosszú utazás és a nehéz kereszt minden szenvedését.

A látomás hirtelen eltűnt. A Haláltusát vívó Jézus Krisztus Arca megjelent. Így szólt: „Fiam, látod, akik követnek Engem, így adják fel az úton a követésemet, csak nagyon kevesen tartanak ki az út végéig. Csak nagyon kevesen jutnak be a boldogság földjére. Az út nehéz, de aki mindvégig kitart, megmenekül. Megadom neked a bölcsesség Lelkét, hogy megnyíljk a szíved az értelem előtt. A Lélek megvilágítja majd lelked sötétségét és megújítja a szívedet. Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus, aki szeret téged. Békesség legyen veled, megáldalak téged.”

HATODIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE**DÁTUM:** 2000. április 6.**TÉMA: Mondjátok meg apostolaimnak, hogy megbocsátok nekik, és azt akarom, hogy visszatérjenek hozzám**

Látomásban láttam a Haláltusát vívó Jézus Krisztus vértől ázott Arcát, így szólt hozzám:

„Fiam, menj és mond el a bűneikbe visszaeső apostolaimnak, hogy megbocsátok nekik, akarom, hogy visszatérjenek. Szívemnek sok sebet és fájdalmat okoztak, de megbocsátok nekik. Számos alkalommal keresztre feszítettek, de azt is megbocsátom nekik. Akarom, hogy visszatérjenek hozzám, én még mindig szeretem őket. Mond meg nekik, hogy térjenek vissza munkájukhoz, melyet eltékoztak az évek alatt. Irgalmas vagyok, és megbocsátok. Vétkeikre többé már nem emlékezem. Ha visszatérnek hozzám, én is visszaadom nekik, dicsőségemből rájuk eső részét, s megáldom őket.

Örvendj hát fiam, hogy láthatod, ahogyan elveszett juhaim visszatérnek a nyájamhoz. Bizony mondom neked nagy öröm lesz ekkor a mennyben angyalaim és szentjeim között. Sok seb begyógyul majd a Szeretet két Szent Szívében, az Anya és a Fiú Szívében.

De mily borzasztó lesz azon juhaim számára, akik ellenszegülnek szeretetem hívásának, hogy visszatérjenek hozzám. Amikor az óra elérkezik, bánni fogják ellenszegülésüket, s nem lesz nyugalomuk a földön, még a bűn és gonoszság világa sem fogadja be őket.

Menj, és keresd meg elveszett juhaimat! Hozd vissza őket hozzám!

Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus. Maradj meg az én békémben! Megáldalak téged!”

HATODIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE**DÁTUM:** 2000. április 8.**TÉMA: Ti vagytok az én Dicsőséges Uralmam apostolai; had leljek vigaszt bennetek**

Sivatagi tartózkodásom hetedik és egyben utolsó napja. Kísértést éreztem, hogy tovább maradjak, de nem az volt az Isten akarata. Imáim alatt láttam, ahogyan az Úr dicsőségében egy felhőből ereszkedik le. Felhőben megláttam a Haláltusát vívó Jézus Krisztust megkötözött kézzel és töviskoronával. Piros köntöst viselt és kezében vaspálcát tartott. Kilépett a felhőből és trónjára ült. Lélekben felemelkedtem a trónjához, és Ő így szólt:

„Azon a napon, amikor megkötözött kezeim kioldódnak, és kormányzásra emelem őket, azon a napon, amikor töviskorona helyett dicsőséges korona kerül fejemre, vértől ázott köntösöm helyett királyi palástom lesz, az egész világ látni fogja királyságomat, a béke uralmát. Boldogok mindazok, akiket meghívtak, hogy lássák ezt az órát. Amikor elérkezik ez az óra, nem lesz többé fájdalom, kín és aggodalom, eltűnnek mindezek a dolgok. Egy igaz Egyház lesz, és egy igaz Hit. Az egész világ belátja majd, halálom értékét. Az Én Drága Vérem örökké uralkodni fog.

Gyermekeim, arra hívlak meg benneteket, hogy sietessétek ennek az órának az eljövételét. Ti vagytok az Én Dicsőséges Uralmam apostolai.

Hadd találjak vigasztalást nálatok. Gyermekeim, még ha az egész világ ellenem fordul is, ti álljatok ki mellettem. Üldöztetést szenvedtek majd el, s az egész világ gyűlölni fog miattam titeket. Sok elkeseredésben lesz majd részetek, amiért meg akarjátok tenni akaratomat. Sok lehetőséget elszalasztotok majd, mert azok a gonosztól származnak, és ti nem követhetitek azt. Mindezek a szenvedések által siettetni tudjátok majd dicsőségem eljövételét.

Ne engedjétek, hogy összezavarjanak titeket, és kétségeitek legyenek, amikor azon gondolkodtok, hogy a menny hogyan viszi véghez tervét. Egyetlen teremtmény sem értheti meg teljesen, és magyarázhatja el jól, hogyan fog mindez megtörténni. Gyermekeim, csak arra van szükségem, hogy kövessétek isteni akaratomat. Mindenkinek át kell mennie azokon a napokon, amelyeket nem ismertek, s azután elérkezik királyságom. Aki a végsőkig kitart, megmenekül.

Barnabás, örömet okozol nekem azzal, hogy válaszolsz hívásomra. Megáldalak téged az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Menj, és ismertesd meg akaratomat az egész világgal.”

Hirtelen eltűnt az egész látomás és erő töltött el. Később ezen az éjjelen hazamentem.

HATODIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. április 18.

TÉMA: Barnabás, a Szent Teréz plébániára küldelek téged

Látomásban a Haláltusát vívó Jézus krisztus így szólt hozzám:

„Barnabás, elküldelek téged a Szent Teréz plébániára Abakpa-ba, Nagycsütörtökön. Ott fogok rád várni a Gecemáni kertben. Hívlak téged, s minden embert, hogy imádkozzatok és virrasszatok Velem. Azon a csütörtökön megmutatom majd szenvedésem nektek. Fiam, vidd végbe akaratomat. Legyen meg az én akaratom a földön.

Én vagyok a Haláltusát vívó Mestered, aki szeret téged.
Az Én békém legyen veled. megáldalak téged.”

HETEDIK ÓRA ELSŐ ÜZENETE

DÁTUM: 2000. május 19.

TÉMA: Miért üttök arcul oly kegyetlenül?

Látomásban láttam a haláltusát vívó Jézus Krisztust a kereszten. Egy kis idő elteltével egy felhő ereszkedett le, és befedte az egész helyet. A felhőben megjelent a Haláltusát vívó Jézus Krisztus Arca, s így szólt:

„Választottaim, miért ütitek arcomat oly kegyetlenül? Mi rosszat tettem ellenetek? Ha semmit, akkor miért üttök engem. Talán azért, mert kiválasztottalak titeket, hogy vigasztalóim legyetek? Vagy azért, mert szeretlek benneteket és Szívemet belétek helyeztem? Ismertétek Szívemet, mert annak fiai vagytok. Nektek adtam Szívemet, hogy válasszatok: átszúrjátok vagy vigasztaljátok Haláltusát vívó Szívem.

Jóakaratomért cserébe ti hidegséggel és figyelmetlenséggel arcul üttök Engem. Hidegségeteket látni megduplázza fájdalmaimat és szenvedésemet. Mikor arra kértelek titeket, hogy térjete vissza hozzám, és segítsetek Izrael elveszett juhainak is visszatérni, ti keserves pofonnal válaszoltatok nekem. Mi rosszat tettem ellenetek, választottaim? Ha semmit, akkor miért üttök arcul oly kegyetlenül?

Semmisségetekből választottalak ki titeket, s Szívem fiaivá tettelek meg benneteket. Már születésetek előtt ismertelek benneteket. Ti vagytok azok, akiket az angyal nekem megmutatott a Gecemáni

kertben. Attól a naptól kezdve, neveteket Szívembe véstem. Nem felejtelek el titeket. Fogantatásotok pillanatától gondotokat viselem. Kiszabadítottalak benneteket az ellenség kezéből. Az én Legdrágább Vérem a ti megváltásotok. Sokszoroztatok meg irántam érzett szereteteket. Ne emeljétek Arcom ütésére kezeket. Tekintsetek annak arcára, aki nagyon szeret titeket.

Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus. Megáldalak titeket.”

A látomás hirtelen megszűnt.

HETEDIK ÓRA MÁSODIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. június 25.

TÉMA: Úrnapja

Az irgalmasság órájában, látomásban, láttam a mi Urunk, Jézus Krisztus a kereszten függve, borzalmas kínokat élt át. Fájdalmában és szomorúságában könnyeket hullajtott. Szent Testének minden része sebekkel és vérrel fedett volt. Mellkasa szétnyílt és megjelent Szentséges Szíve, isteni fénysugarat árasztva rám. Miközben őt figyeltem, egy felhő ereszkedett le, s befedte az egész helyet. A felhőben egy kezet láttam, amely egy kelyhet tartott. Egy hang így szólt hozzám: „Idd ezt meg, ez a te Megváltódnak, Jézus Krisztusnak, a Feláldozott Báránynak a Vére.”

Hirtelen megláttam a Haláltusát vívó Jézus Krisztus Dicsőséges Arcát, így szólt hozzám:

„Fiam, gyermekeim, szeretettel üdvözöllek titeket Egyházam szent ünnepén, mikor Szent Testemet és Drága Véreimet ünneplitek. Láttam gyermekeim sokaságát, ahogyan világszerte összegyűlve imádják szent jelenlétem az Oltáriszentségben. Nagyra becsülöm felém tanúsított imádásokat, ezzel megvigasztaltok Engem. Ó mennyire vágyom rá, hogy minden emberrel megismertessétek azokat az imákat, amelyeket nektek tanítottam, s ők azokkal imádjanak Engem. Ismét kérem tőletek, ismertessétek meg akaratomat az egész emberiséggel.

Barnabás, azon a napon, mikor az Egyház üldözni fog téged, s nyilával átdöfi szíved, magadra hagylak ugyan, de nem hagylak cserben. Sokan, akik most hisznek, megtagadják majd az igazságot, s téged is vádolni fognak. Csak azok tartanak majd ki, akik bővelkednek szeretetemben. Ők is nagyon fognak szenvedni, de számukra a vigasztalás hamarabb érkezik majd, mint másoknak. Azt akarom, hogy erősebben imádkozz. Csak az imák rövidítik meg a megpróbáltatások napjait.

Meghívlak titeket, hogy addig imádkozzatok, amíg elég nem lesz. Fiam, azt kérem apostolaimtól, hogy tanulmányozzák az Egyház tanításait. Az segítségükre lesz a tisztánlátásban. Ha tanításaim igaznak bizonyulnak, kövessétek azt. Tanításaim és figyelmeztetésem nem ellenkeznek az Egyház tanításával. Az Egyház az én Testem, hogyan is küzdhetnék magammal? Akik az igazság útján járnak, azoknak nincs mitől félniük, s életük lesz az örökéletben.

Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus. Szeretlek benneteket. Megáldalak titeket.”

A látomás hirtelen eltűnt.

HETEDIK ÓRA HARMADIK ÜZENETE

DÁTUM: 2000. július 1.

TÉMA: Gyermekeim, oly értékesek vagytok nekem

Látomásban láttam az Urat a kereszten függve. Tizenkét útvonalat láttam, amelyen emberek közeledtek, képviselve Izrael tizenkét törzsét. Miközben a képet néztem, egy felhő ereszkedett le és befedte az egész helyet. A felhőben megjelent a Haláltusát vívó Jézus Krisztus vértől ázott Arca. Fájdalmában így szólt:

"Gyermekeim, oly értékesek vagytok nekem. Köszöntelek titeket ebben a nagy hónapban, júliusban, melyet Drága Véremnek szenteltem. Mindig veletek vagyok, örülök, hogy ismét látlak titeket. Gyermekeim, olyan drágák vagytok nekem. Szemeimet mindig rajtatok tartom. Védellemelek titeket, különösen lelketeket, amely oly értékes Nekem. Vérem, melyet megváltásotokért hullajtottam, mindig a ti védelmezőtök és üdvözítőtok lesz. Megöntözlek velem titeket, hogy védelem alá helyezzelek benneteket.

Szeretteim, oly kevesen ismeritek fel szerető gondoskodásomat. Gyermekeim, manapság teljességemben élek köztetek, mert a lelki háború elérte tetőfokát. S ahogyan Én közel vagyok hozzátok, úgy szent halálom ellensége is közel van hozzátok. Lelketekben sírok, hogy lássátok meg a világosságot, de oly ritkán hallotok Engem. Inkább a gonoszság szavára hallgattok és követitek a sötétséget.

Gyermekeim, ez a szétválasztás félelemmel teli órája. Mellettetek vagyok, mert fontosak vagytok Nekem. Mint a jó pásztor, úgy vigyázok rátok, hogy a vadállatok ne tudjanak kárt tenni bennetek. Az erdő tele van farkasokkal. Aki kiszökik védelmem alól, nem éli túl, mert a farkasok elkapják és megölik.

Minden gyermekemet arra kérem, hogy jöjjön közelebb Hozzám. Ajánlja fel minden ember életét az Én Drága Véremnek. Tanuljátok meg felismerni a Jó Pásztor hangját, s fussatok hozzá, ha hív titeket. Engedelmeskedjétek szavának, s kövessétek bármerre is megy.

Gyermekeim, oly értékesek vagytok nekem. Az irántatok érzett szeretetemet készítettem arra Engem, hogy elmondjam ezeket nektek. Mindig közeletekben vagyok, hogy védelmezzek titeket. Éreztétek jelenléteimet, és szeressetek. Imádkozzatok azért, hogy minden ember megtegye akaratomat. Én vagyok a Haláltusát vívó Jézus Krisztus. Mindig veletek vagyok. Megáldalak benneteket."

Hirtelen a látomás eltűnt.